

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.026/2026/4
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (cím1; eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Tompa Tamás kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 6.K.700.531/2025/11. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 44.500 (negyvennégyezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2023. január 1. és 2024. december 31. közötti időszakban (a továbbiakban: peresített időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a település1 Rendőrkapitányság (település2 Rendőrőrs) állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot; működési körzete település3 és település4 települések voltak. Az

alperes a körzeti megbízotti működési körzetekből Körzeti Megbízotti Csoport működési körzetet alakított ki. A felperes a peresített időszakban a körzeti megbízotti munkaköre ellátása mellett rendszeresen látott el - 2023. március hó kivételével - működési körzetén kívüli és a beosztásához nem tartozó szolgálati feladatokat (járőr, járőrszolgálat, átkísérés, kísézői feladatok, elővezetések, rendezvénybiztosítás, TIK küldések stb.). A többletfeladatok ellátása miatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám 1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében a peresített időszakra 888.950 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kereseti kérelme jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. tv. (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, valamint (5) bekezdésére hivatkozott. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában, vagyis havi 38.650 forintban jelölte meg. Keresetéhez részletes kimutatást csatolt az ellátott feladatokról (ara vonatkozóan, hogy a működési körzetén kívül mely szolgálatokat teljesítette) és arra hivatkozott, hogy a többletfeladatok ellátása nem felelt meg a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21. és 22. pontjainak, mivel a működési körzetéből történő elvonás csak eseti jellegű lehet, továbbá a KMB Szabályzat a munkáltató számára csupán a működési körzetéből történő elvonásra biztosít lehetőséget, nem más beosztás ellátására.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság az alperest a peresített időszakra 888.950 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 2. számú mellékletére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatásrendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35. § (6) bekezdésére, továbbá a KMB Szabályzat 21. és 22. pontjára alapította. Megállapította, hogy a felperes a peresített időszakban körzeti megbízotti beosztásban állt, s a pertárgyi időszakban működési körzetén, azaz az illetékességi területén kívüli járőri, járőrszolgálati feladatokat, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísézői feladatokat, rendezvénybiztosítást és TIK küldéseket is ellátott; ugyanakkor a BMr1. 2. számú melléklete szerint a járőrparancsnoki, járőri feladatok külön beosztást képeznek, melyek elkülönülnek a körzeti megbízotti beosztástól. A munkáltatónak az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más munkakörbe tartozó feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a BMr1. rendelet szerinti beosztást, a felperes ezzel egyező kinevezés szerinti beosztását. Utalt a Kúria kialakult gyakorlatára, miszerint, ha a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési körzetén kívül napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére a hivatásos

állomány tagja jogosult. Ebből következően közömbös az egyéb ellátott tevékenységek (TIK küldés, átkísérés, elővezetés, rendezvénybiztosítás stb.) minősítése a szolgálati beosztáshoz tartozás szempontjából, valamint a megbízás jogszerűsége szempontjából is, mert ezek is mind a körzeti megbízotti működési körzeten kívül végzett tevékenységek voltak. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, sérülnének a BMr1. rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt-nek a besorolásra és az illetmény meghatározására kialakított kógens rendelkezései, melyek szintén a szolgálati beosztáshoz kötöttek.

[4] A Hszt. 2023. február 1. napjától bekövetkezett és a perbeli időszakban hatályos módosítása kapcsán leszögezte, téves az alperesnek a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára történő hivatkozása. Ezen szabály semmiképp nem értelmezhető úgy, hogy az a megbízási díjra való jogosultságot szűkítené, akként, hogy kizárólag a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli, beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátása esetén járna többletdíjazás. Ellenkező esetben ugyanis a megbízási díjra való jogosultság indokolatlan szűkítését, kiüresítését eredményezné. Mindezekre tekintettel a teljes perbeli időszakra megállapította, hogy a felperest a más munkakörbe tartozó, nem eseti jellegű, jelentős mértékű többletfeladatok ellátásáért a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja alapján megbízási díj illeti. A felperes által az illetményalap 100%-ában megjelölt megbízási díjat az ellátott feladatokkal arányban állónak értékelte, melynek során tekintettel volt a feladatellátás mértékére, az alapfeladatok ellátására gyakorolt hátrányos hatására, valamint arra, hogy a felperes többletfeladatként több beosztáshoz tartozó feladatot is ellátott.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - egészében, az ítélet hatályon kívül helyezése mellett - változtassa meg és a felperest mind az elsőfokú, mind a másodfokú perköltségben marasztalja; másodlagosan pedig – a jogalap fennállása esetére – a megállapított megbízási díj 50%-ra történő csökkentését. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 201. § (1) bekezdés a) pontjában, 266. § (1) bekezdésében, 268. § (1) bekezdésében, a 279. § (1) bekezdésében, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 3. § (3) bekezdésében, 78. § (2) bekezdésében és 79. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakat jelölte meg; továbbá az elsőfokú ítélet sérti a rendőrség hatáskörének elvonásával az Alaptörvény 46. cikk (1) bekezdését, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdéséből eredő, az Rtv. V. fejezetében foglalt rendőri intézkedési kötelezettség körében a 33. § (1) és (2) bekezdéseit, 34. § (1) és (2) bekezdéseit és 43. §-át, valamint a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 10. § (1) bekezdés b) pontját, valamint 24. § (2) bekezdését. Jogkérdésben az elsőfokú ítélet eltér a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletének [31] és [36] bekezdésétől, valamint a Kf.VII.45.184/2021/4. számú ítélet [31] és [33] bekezdésétől. Az alperesnek a felperes részére fizetendő megbízási díj mértéke – az alperesi költségvetési szerv anyagi erőforrásainak vizsgálata nélkül – az alaptörvény N) cikkely (1) bekezdésén alapuló

fenntartható költségvetési gazdálkodás elvét, valamint ezzel összefüggésben a BMr2. 35. § (6) bekezdését és a Hszt. 71. § (5) bekezdését sérti.

[6] Fellebbezését alapvetően a felperes által F/2/A. számon csatolt kimutatás helytelen voltára és annak nem megfelelő értékelésére alapította. A kimutatás szerint a felperes legtöbb esetben a működési körzeten belül, illetve működési körzetén kívül, de a csoportkörzeten belül oszlopokban jelölte a szolgálati feladatok ellátását. A kimutatás szerint a csoportkörzeten kívüli oszlopban a szolgálatellátás túlnyomórészt „régións verziós mélységi ellenőrzés” során került jelölésre, mellyel összefüggésben okszerűen állapítható meg, hogy ezen feladat végrehajtására az A/7. számon csatolt intézkedési tervmódosítás 2. oldal 3. pontjában kijelölt állomány, így a felperes kijelölése egyedi utasítás alapján jogszerűen történt. A TIK küldések és a Jat. 24. § (2) bekezdése szerinti egyedi utasítások jogszerű munkáltatói utasításként értékelhetők, melyek a felperest megbízási díjra nem jogosítják. Ezek az akciók nem csupán a járőrállomány részére kerültek elrendelésre, és a kapitányság illetékességi területén belül a körzeti megbízott működési területét is érintik. A TIK küldésekkel összefüggésben kiemelte, köztudomású tény, hogy a legközelebbi küldhető, szabad közterületi egységet küldi a TIK. Ezzel összefüggésben ugyancsak utalt az F/2/A. számú kimutatásra, melynek a 11. sorszámú jegyzőkönyvvvel történő egybevetése alapján megállapítható, hogy a reagálások, utasítások a körzeti megbízotti szolgálat ellátása során napközben érkeztek, és a működési körzeten, illetve csoportkörzeten belül is történtek a peresített időszakban. A TIK küldésekre a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja alapján jogszerűen került sor, ezért a csapatszolgálati feladatok, rendezvénybiztosítások, TIK küldések miatt rendszeres és jelentős többletmunka okszerű megállapítása kizárt. Tévedett az elsőfokú ítélet, amikor a közterületi közrendvédelmi szolgálatot ellátó hivatásos pótlékra jogosult felperes kinevezés szerinti munkaköri feladatait, így a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedéseket (az élet-, testi épség-, vagyonbiztonság veszélyeztetése), mélységi ellenőrzéseket és rendezvénybiztosítási feladatait más beosztásokhoz sorolta. A körzeti megbízotti szolgálat a rendőrség közrendvédelmi szolgálati ágának egyik szolgálati formája, amely érvelése szerint a felperest nem mentesíti az Rtv. 13. §, 33. §, 34. § és 44. §-ban foglalt intézkedési kötelezettségéből fakadó feladatellátás alól. Rámutatott a rendőri intézkedési kötelezettség Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt, a szolgálati beosztástól való függetlenségére, melyet a jogalkotó szolgálaton kívül is a rendőr kötelezettségévé tett. Az előre nem látható feladat más különálló munkakörökként történő bírói értékelése sérti a Pp. 268. § (1) és a Pp. 279. § (1) bekezdéseit. Az állam működése megkívánja a rendőrségtől, hogy a váratlan, előre nem látható helyzetekben is fennmaradjon. Hangsúlyozta továbbá, hogy a TIK a rendőrkapitányságok személyi állományának (bűnügyi, közrendvédelmi, közlekedésrendészeti), így a felperes részére is utasítást adhat, amely az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt intézkedési kötelezettség körében keletkezik, ezért a KMB Szabályzat szerinti működési területen kívüli vagy belüli feladatvégzés jogi relevanciával nem bír, miután az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás 30. pontja szerint a TIK az erők, azaz a rendőrök átcsoportosítására is jogosult.

[7] A másodlagos fellebbezési petituma kapcsán kiemelte, az elsőfokú bíróság a megbízási díj mértékének meghatározásában mérlegelési jogkörében járt el, azonban a korlátlan bírói mérlegelési jogkör gyakorlása jogszabálysértő. Az alperes költségvetési szerv,

pénzügyi forrásai és a peresített időszak éves költségvetési törvényei a bírói mérlegelés korlátait képezik. A folyamatosan növekvő államháztartási hiány mellett a megbízási díjnak az illetményalap 100%-ban történő megállapítása – annak kamataival – eltúlzott mértékű és sérti a fenntartható költségvetési gazdálkodás elvét, mellyel összefüggésben hivatkozott Magyarország Alaptörvénye N) cikkely (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakra. Utalt arra, hogy a kúriai gyakorlat szerint a mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított idő igénye, gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni, és valamennyi szempontot összességében szükséges mérlegelni. A felperes számára többlettudásra nem volt szükség, ellenkező esetben a vonatkozó jogszabályok ismerete nélkül munkakörének ellátására sem lenne alkalmas. A többlettudás és munka bonyolultsága kapcsán az Rtv. 13. §-ból fakadó intézkedési kötelezettség a felperest is terheli, így az eredeti feladatokhoz viszonyított időigény, akár azonos is lehet.

[8] Érvelése szerint összességében megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását az F/2/A. számon csatolt, valótlán és helytelen tényadatok sorát tartalmazó felperesi kimutatásra alapította, ezért az megalapozatlan. A kimutatásban szereplő feladatok egy része az Rtv. 13. § (1) bekezdéséből levezethető rendőri intézkedési kötelezettség körében keletkezett; másik része pedig – a BMr1. rendeletben nevesített szolgálati beosztás hiányában – olyan tevékenységekhez kapcsolódott, melyeknek jogszerűsége az általános hatályú rendőrszakmai rendelkezések, egyedi utasítások ismeretében megállapítható. A felperes sem rendszeresen, sem eseti jelleggel más beosztásba tartozó többletfeladatot nem végzett, így az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak indokaival egyetértett; másodfokú perköltségigényét 44.500 forintban jelölte meg. Kiemelte: az alperes fellebbezése az elsőfokú ítéletet elsődlegesen arra hivatkozással támadta, hogy az az állítása szerint valótlán és helytelen tényadatokat tartalmazó felperesi kimutatáson alapult, azonban a fellebbezés részletes indokolása alapján megállapítható, hogy valójában nem ténybeli, hanem eltérő jogi alapon vitatja a megbízási díj megalapozottságát. Nem fejtette ki továbbá, hogy milyen valótlán tényadatok sorát tartalmazza az ítélet. Az F/2/A. számú kimutatás alapján az összegezhető, hogy a felperes jellemzően járőr és körzeti megbízotti szolgálatot látott el egy szolgálaton belül vegyesen, amelyet jellemzően a működési körzetén belül, azon kívül a csoportkörzetben, és esetenként azon kívül is teljesített. Hangsúlyozta, a körzeti megbízotti és a járőri feladatok elválnak egymástól, és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerinti általános rendőri intézkedési kötelezettségből nem lehet megalapozott következtetést levonni arra, hogy az adott feladat a beosztásához tartozó-e, avagy megbízási díjra jogosít. Ez lényegében azt a tarthatatlan alperesi jogi álláspontot jelenti, hogy a körzeti megbízotti beosztás feladatai magukban foglalják a járőri beosztás valamennyi feladatát. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek (két külön ORFK utasítással), e két beosztás feladatait rendes esetben párhuzamosan hajtják végre. A fokozott ellenőrzések kapcsán a KMB Szabályzat helytálló értelmezése az, hogy a körzeti megbízott abban az esetben vehető eseti jelleggel igénybe a fokozott ellenőrzés elrendelése esetén, amennyiben a fokozott ellenőrzésben a körzeti megbízott tevékenyen ténylegesen részt is vesz. Önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan fokozott ellenőrzés van kihirdetve, nem lehet kellő indoka a KMB Szabályzat 21. pont b) alpontja alapján annak,

hogy a körzeti megbízottat egyébként a fokozott ellenőrzéssel össze sem függő feladatra – jelen esetben járőrszolgálatra – a működési körzetén kívül igénybe vegyék. Végül alaptalan a fokozott ellenőrzésekre történő hivatkozás arra tekintettel is, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja alapján még szabályos tartalmú fokozott ellenőrzésekben való részvétel is csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. Az eseti jelleg pedig nem valósulhatott meg a több hónapra, akár fél évre kihirdetett fokozott ellenőrzések miatt. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását hasonló okból vitatta. A megbízási díj mértékének vitatása körében kiemelte: a járőr- és egyéb feladatok ellátása komoly többletterhet jelent, mert a körzeti megbízotti feladatok a háttérbe szorultak; a felperes több, különböző típusú feladatot látott el, melyek időben is jelentős terjedelműek voltak, átlagosan mintegy a szolgáltatelljesítési idő felét érintették; a többletfeladatok közül pedig az átkísérés kifejezetten tilalmazott a körzeti megbízott számára a KMB Szabályzat 25/a. pontja alapján.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés nem megalapozott.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az alperes részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott a beosztásába nem tartozó feladatokat, ugyanakkor fellebbezésében nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek és milyen bizonyítékok támasztják alá állítását; mindez a fellebbezéséből nem volt kiolvasható. Ez azt jelenti, hogy az alperes a tényállás helytállóságát alaptalanul vitatta, fellebbezéséből megállapíthatóan – miután e körben anyagi jogi érvelését adta elő, s az ítéletet nem ténybeli alapon, hanem eltérő jogi álláspontja okán vitatta – valójában az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; ezen felül a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Mindez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, mellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[12] Az alperesnek az Rtv. 13. § (1) bekezdésére alapított fellebbezési érvelése nem foghat helyt, ugyanis – mint arra a felperes helytállóan hivatkozott – az abban foglalt általános rendőri intézkedési kötelezettségből nem lehet megalapozott következtetést levonni arra, hogy az adott feladat a hivatásos állományú beosztásához tartozik-e, ezáltal megbízási díjra jogosít vagy sem, illetőleg az itt megfogalmazott általános intézkedési kötelezettség nem mentesíti a munkáltatót a megbízási díj fizetési kötelezettség alól. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult

és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB Szabályzat, valamint a Járőr- és őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (Járőrszabályzat) rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőri feladatok ellátása elválík egymástól.

[13] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéltábla irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4.; Kf.VII.45.176/2021/4.).

[14] A felperes megbízási díjra jogosultságát a csapatszolgálati és veszélyhelyzeti feladatok ellátása körében azon tény sem ronthatja le, hogy az alperes ezen feladatok ellátására külön beosztásokat nem rendszeresített. A Kúria ezzel összefüggésben több határozatában leszögezte, nincs jelentősége annak, e feladatok ellátása önálló beosztásként létezik-e, csupán annak, hogy többlet tevékenységet és többlet felelősséget jelentenek-e. A felperes maga sem állította, hogy a csapaterős és a veszélyhelyzeti feladatok ellátása önálló munkakörként szabályozott, hanem arra hivatkozott, hogy mindez olyan feladatot jelent, amely nem tartozik a körzeti megbízotti beosztáshoz. A következőes és töretlen bírói gyakorlat értelmében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint nem feltétel, hogy a többletfeladat egy másik önálló beosztás legyen; a munkáltató szervezetalakítási jogkörébe tartozik ugyanis annak eldöntése, hogy egy adott feladatkörre létesít-e külön munkakört, avagy más munkakört betöltő személy részére rendeli el – akár eseti jelleggel – az ahhoz tartozó feladatok ellátását. Az érintett feladat ellátások kapcsán önálló munkakör létrehozása nem történt meg, hanem a munkáltató a körzeti megbízott munkakörben dolgozó felperes feladatává tette ezen feladatok ellátását is. Az ilyen jellegű foglalkoztatás a felperes tekintetében fogalmilag a munkakörtől való eltérést jelentette (Kf.VII.39.707/2020/6., Kf.VII.39.097/2021/8.). Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy jogszerűen utasítható-e a felperes a csapatszolgálati feladatok (nagyobb rendezvények, sportesemények biztosítása) avagy a TIK küldések ellátására, illetőleg az milyen személyi állományt érinthet, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e. Mindezek okán az alperesi fellebbezés jogalap körében felhozott érvei megalapozatlanok voltak. A felperes megbízási díj igényét az sem rontja le, amennyiben a munkáltató egyedi utasítás vagy kijelölés alapján kötelezte a munkakörébe (beosztásába) nem tartozó feladat elvégzésére. Mindezek alapján az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes – a perbeli időszak egészét érintő – megbízási díjra való jogosultságáról jogszerű döntést hozott.

[15] A megbízási díj mértékével összefüggésben a másodfokú bíróság a következőkre mutat rá.

[16] A fellebbezésben foglalt érveléssel szemben (korlátlan bírói mérlegelési jogkör gyakorlása) az elsőfokú bíróság nem vonta el a munkáltatónak a megbízási díj (mértékének) megállapítására vonatkozóan fennálló mérlegelési jogát. Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, azt az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg; a másodfokú bíróságnak a felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság ezen mérlegelési tevékenységének jogszerűségét kellett vizsgálnia. Ezzel összefüggésben a legfontosabb kérdés a hatásköri anyagi jogi szabályok vizsgálata, az, hogy a jogilag kötött mérlegelés a jogszabályok keretei között történt-e. Amennyiben ugyanis a jogszabály a mérlegelés szempontjait meghatározza, a másodfokú bíróságnak a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között azt kell megítélnie, hogy az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál érvényesítette-e ezeket a törvényi előírásokat.

[17] Az ítéltábla megállapította – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít -, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdés) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 100%-ban határozta meg; ezenfelül az általa figyelembe vett és ítéletének [38] bekezdésében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a BMr2. 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. A jogi indokolásban leírtak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette, hogy a felperes rendszeresen és visszatérően végezte a beosztásába nem tartozó szolgálati feladatokat; ugyanígy azt, hogy több különböző típusú feladatot látott el, melyek együttesen jelentős mértékű többletterheként értékelendők. Ezen felül tényleges többletterhek mutatkoztak a tekintetben is, hogy a körzeti megbízotti feladatai a járőrszolgálatok ellátása miatt háttérbe szorultak, azonban tekintettel arra, hogy az eredeti beosztásához tartozó feladatai alól nem mentesítették, azoknak is eleget kellett tennie. Ily módon a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtését ebben a körben is osztotta.

[18] Az alperes fellebbezésében megalapozatlanul hivatkozott az Alaptörvény N) cikkely (1) és (3) bekezdéseiben foglaltakra, így arra, hogy a peresített időszak éves költségvetési törvényei a bírói mérlegelés korlátait képezik. Elsődlegesen az ítéltábla arra kíván rámutatni, hogy bár az alaptörvény a jogrendszer alapját képezi, ám maga nem jogszabály, így az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályi rendelkezések között megalapozottan nem hivatkozható. Másrészt az N) cikkely (3) bekezdése – többek között – a bíróságok számára azt írja elő, hogy a feladatok ellátása során kötelesek az (1) bekezdés szerinti elvet tiszteletben tartani, amely nem más, mint az, hogy Magyarország a kiegyensúlyozott, átlátható és fenntartható költségvetési gazdálkodás elvét érvényesíti. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy a bíróságok feladatellátása nem pusztán az ítélezési tevékenységben nyilvánul meg; következésképp a felperes megbízási díjra jogosultsága, ezen belül annak mértéke nem függhet költségvetési kérdésektől, a mérték megítélése során kizárólag a BMr2. 35. § (6) bekezdésében, mint speciális rendelkezésben foglalt szempontok érvényesíthetők. Mindezek együttes értékelésével a másodfokú bíróság az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650

forint/hó) 100%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[19] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[20] A pervesztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 09.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez (888.950 forint) igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[21] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket (71.116 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó a 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[22] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 12.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.	dr. Kinyó Krisztina
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró